

FRÂNTURI DE GÂND

NICOLETA ENCULESCU

FRÂNTURI DE GÂND

EDITURA UNIVERSITARĂ
București

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ENCULESCU, NICOLETA

Frânturi de gând / Nicoleta Enculescu. - București : Editura
Universitară, 2022

ISBN 978-606-28-1504-2

821.135.1

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062815042

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2022

Editura Universitară

Editor: Vasile Muscalu

B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București

Tel.: 021 – 315.32.47

www.editurauniversitara.ro

e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357

comenzi@editurauniversitara.ro

www.editurauniversitara.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Frânturi de gând este o culegere de versuri, proză scurtă și gânduri răzlețe, adunate, zi de zi, în clipe de fericit optimism sau de haos prilejuit de tristețe; este o culegere de texte izvorâte dintr-un curcubeu de viață, cu soare și cu nori, cu vânt și ninsori, cu mare, verdeață, pământ și ceață.

Frânturi de gând este o culegere de texte ce reprezintă viața autentică, realitatea, transfigurată în metaforă și simbol, a autoarei; este o culegere de texte ce vrea să picure, în inima cititorului, speranță și bună credință, frumos și mergere înainte.

Frânturi de gând este o culegere de texte structurate în mai multe părți, și anume:

- *Partea I* este închinată MAMEI – acelei ființe care este TOTUL, în TOATE și în TOT;

- *Partea a II-a* prezintă VIAȚA, cu lăuntrurile sale, cu durerile și rolul omului în lume;

- *Partea a III-a* definește, în imagini artistice, lumea în care, în toți, dăinuie un suflet plâpând de copil; definește copilăria și tot ce I se subordonează acesteia: anii cu cireșe la cercei, păpădia, trandafirul. Ea se încheie cu un testament al autoarei.

- *Partea a IV-a* include o prezentare a autoarei, învăluită în haina străluminată a amintirilor de odinioară.

Povestirile PRIMĂVARA DIN MIJLOCUL IERNII și CRÂMPEIE DE CURCUBEIE..., precum și îndemnul, adresat celor mici, de a-și iubi părinții, dar și poemul TOTUL VA FI BINE! fac trecerea spre o nouă parte a culegerii, în care autoarea rememorează frumusețea tainică a vieții, picurată în tot ce înconjoară sufletul omului.

- *Partea a VI-a* se structurează în jurul motivului TIMPULUI;

- *Partea a VII-a* cuprinde câteva scrieri personalizate, ce se încheie cu *paralela preot-dascăl*.

Poezia NORII este respiro-ul, pauza dintre a VII-a și a VIII-a parte.

- *Partea a VIII-a* ajută cititorul să se identifice, să-și găsească sorgintea, pentru plinirea dorului sub adumbrirea căruia ne regăsim cu toții: dorul de bine, de frumos, de fericire și de un strop de stea; dorul de a ne cunoaște înaintașii și de a fi ca ei; dorul de a cunoaște mai multe despre ceea ce ne înconjoară: istorie, loc și cuvânt.

- *Partea a IX-a* se constituie din două micro-monografii ale unor lăcașuri de cult – mănăstiri –, spre care au fost călăuziți pașii autoarei. Această parte micro-monografică se încheie cu reportajul PE CALEA SFINȚILOR, PE CALE CRUCII, SPRE HRISTOS.

LUMINĂ ȘI CUVÂNT sunt gândurile ce se identifică cu respiro-ul dintre a IX-a și a X-a parte.

- *Partea a X-a* cuprinde texte literare subordonate următoarelor teme și motive binecunoscute literaturii române: primăvara, fericirea, floarea, sărbătoarea, magica existență, Învierea, vara, noaptea, toamna, luna, dimineața, ziua, seara.

- *Partea a XI-a* cuprinde texte de învățătură moral-religioasă, versuri religioase și un gând de încheiere.

Prof. pentru învățământul preuniversitar de stat,
gimnazial și liceal *Nicoleta Enculescu*.

*Această carte i-o dedic mamei mele,
ELENA ENCULESCU,
care a murit în ziua de 6 septembrie 2021*

1. MĂICUȚA MEA (I)

Măicuța mea,
Tu ești icoana sufletului meu,
Ce mă-ngrijești mereu-mereu,
Ce-mi dai putere, hrană, bucurie,
Ce mă aștepti, în prag, cu veselie.

Zâmbind, îmi mângâi sufletul cu soare,
Mă-mbrățișezi – tristețea îmi dispare,
Iar clipe dulci, cu tine petrecute,
Le-adun, în dimineți, din inima ta mare
Și le presar în fiecare floare!

Măicuța mea,
La tine vin și mâna să ți-o sărut aș vrea,
Chipul cel drag, obraz de catifea...

„La mulți ani!” , Măicuța mea,
„La mulți ani!” îți spun acum,
„La mulți ani!” , Măicuța mea,
Îți doresc să ai tot ce-i mai bun:

Să-ți dea Domnul sănătate,
Pace, gânduri bune, bunătate,
Împliniri și bucurii, prosperitate,
Toate cele spre folos și binecuvântate!

2. MĂICUȚA MEA (II)

Măicuța mea,
Tu ești icoana sufletului meu,
Ce mă-ngrijești mereu-mereu,
Ce-mi dai putere, hrană, bucurie,
Ce mă aștepti, în prag, cu veselie.

Zâmbind, îmi mângâi sufletul cu soare,
Mă-mbrățișezi – tristețea îmi dispare,
Iar clipe dulci, cu tine petrecute,
Le-adun, în dimineți, din inima ta mare
Și le presar în fiecare floare!

Măicuța mea,
La tine vin și mâna să ți-o sărut aș vrea,
Chipul cel drag, obraz de catifea...

„La mulți ani!”, Măicuța mea,
„La mulți ani!” îți spun acum,
„La mulți ani!”, Măicuța mea,
Îți doresc să ai tot ce-i bun.

Să-ți dea Domnul sănătate,
Pace, gânduri bune, bunătate,
Maica Domnului, Preasfântă,
Ocrotitoare să îți fie,
Împlinitoare a bunelor doriri
Și sporitoare-n toate pe Pământ,
Îndestulătoare-n cele ce sunt!

Sfinții toți,
Bineplăcuți ai lui Hristos,
Rugători în veci să-ți fie,
Ajutători,
În toate împlinători!

3. SCUMPA MEA, DRAGA MEA, MĂMICA MEA

Au trecut luni bune de când nu am apucat să-mi iau „La revedere!” de la tine și să te rog să mă ierți, dar mai ales să-ți mulțumesc că m-ai născut, că ai răbdat când ți-am fost chin, povară, trecând totul sub aripa-ți de iubire; să-ți mulțumesc că m-ai născut, că nu m-ai abandonat în spital, așa cum ar fi vrut alții, că mi-ai fost sprijin și povoață, chiar și atunci când nu puteai să mergi.

Îți mulțumesc pentru tot ce ai sădit senin în viața mea, pentru toată lumina și speranța pe care le-ai picurat în sufletul meu! Îți mulțumesc pentru bunătatea și căldura dragostei pe care mi le dăruiai necontenit! Îți mulțumesc pentru îmbrățișarea cu un curat și sincer „iubițica mea!”, din zori de zi sau din prag de noapte! Îți mulțumesc pentru fiecare sărut, care-mi dădea putere, dar și pentru fiecare admonestare care mă aducea pe calea cea dreaptă! Îți mulțumesc pentru orele în care am învățat împreună la bucătărie! Îți mulțumesc pentru modelul care ai fost în activitatea profesională! Mult timp chiar fotografia ta a stat la panoul de onoare al Centrului de Medicină al Aviației (iar atunci când o vedeam, îmi venea să urlu în gura mare: „Acolo e mămica mea!”, „Eu sunt fiica sa!”)! Mulți colegi te-au apreciat, dar și cei ce veneau, an de an, la vizita medicală, aveau numai cuvinte de laudă la adresa ta! (îmi doresc să pot reciti cartea lui Doru Davidovici, în care erai și tu descrisă, alături de colegii-ți din Centrul de Medicină al Aviației! Sau...să revăd filmulețul realizat atunci, în 1995, cu prilejul aniversării a 75 de ani de la înființarea Centrului, în care, pe peliculă, apari și tu...).

Îmi este dor de tine, acum, Mămica mea, am nevoie de tine, de mângâierea ta!

Îmi este dor de tine, Mămica mea, un dor care doare și-mi face sufletul să sângereze neîncetat!

Îmi este dor de tine, Măicuța mea! Îmi erai PUTERE și SPERANȚĂ, CURAJ și DORINȚĂ de a înainta prin negura și curcubeul vieții, îmi erai TOTUL, în TOATE și în TOT!

Ai plecat, scumpa mea, draga mea, Mămica mea! Când geana dimineții se deschidea, lăsând speranța să îmbrățișeze oamenii, într-un început timid de toamnă aurită, scâldată-n raze buclucașe de soare. Dumnezeu a ales să Te ia la El, iar mie să-mi plouă amărăciune-n viață... Mă întreb „De ce?”... Nu pot să înțeleg... Atunci când a plecat tata, ne-am promis una alteia că ne vom fi sprijin până la capăt, că vom depăși greutățile împreună. Acum... Acum sunt numai eu, iar tu... departe... Cum vom mai depăși greutățile împreună? Cum ne vom mai fi sprijin una alteia, până la capăt?... Cum ne vom mai bucura de zilele noastre de nume sau de naștere?... Nu știi!... Nu înțeleg!... Tot ce știi este că îmi lipsești, TOTUL meu, PUTEREA mea, Mămica mea!...

Mămica mea, aici, pe Pământ, ieri... a fost ziua în care au fost pomeniți Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa, Elena, ocrotitorii tăi... Ar fi fost ziua ta de nume... Nu te-am putut îmbrățișa..., nu ți-am putut săruta obrazul și mâna, nu ți-am putut ura „La mulți ani!”, ca în trecut... E Mai, e... luna florilor, luna în care ar trebui să ne bucurăm de Viață, de Lumină, de Frumos... Dar eu nu pot... Fără tine, nu mai pot...

Mămica mea, cum e la voi, acolo, Sus, în Patria Cerească? Unde ai ajuns acum? Sper ca Dumnezeu să-ți

dăruiască un colțișor de Rai, pentru tot binele pe care l-ai făcut, pentru cât ai suferit și ai crezut!

Mi-e dor de tine, Mămica mea! Mi-e dor cumplit de tine și inima mi-e grea!... Am nevoie de mângâierea ta!

...Cu pasul greu, cu inima rănită,
Pe-alei cu flori și gărdulețe mici,
Pe-alei cu flori și candelă-aprinse,
Vin către tine-n grabă și mâhnită...

Străbat alei cu gărdulețe mici,
Și din grădini cu flori și candelă-aprinse
Aroma de tămâie cu taină-mbrățișează
Suflet răvășit, ce încă sângerează...

Lacrimi picurând la griul tău mormânt,
Te caut și te strig în adieri de vânt,
Dar numai brazii falnici astăzi îmi șoptesc,
Cu dor, durerea, prin ramuri verzi ei împletesc...

4. ÎN ARȘIȚA VERII...

În arșița verii,
privind Cerul,
mi-am înălțat gândul
spre Înalt...

În arșița verii,
stingând doruri,
printre nouri,
te-am salutat...

Albastrul infinit
Și Soarele, la răsărit,
mi te-au amintit:

o pasăre cu aripa frântă,
un crin răsărit între spini,
un olar priceput, ce frământă
și vise, și zbor, neînvățate încă...;

o lecție deschisă,
o mână întinsă,
ce-ți dădea, oricând, ajutor...;

suflet de stea luminat,
petală de floare,
har și culoare:
OM minunat!

5. SE DUC PĂRINȚII RÂND PE RÂND...

Se duc părinții rând pe rând,
Ca o firavă frunză-n vânt...

Se duc părinții rând pe rând,
Și amintirile ne împresoară
Sufletul. De dor, de jale, de tristeți,
Ne-nconjură lumina blând-a primei tinereți...

Se duc părinți, rând pe rând, la Cer,
Să ne gătească loc din rugăciuni ce nu mai pier...

Se duc părinții, rând pe rând, în Împărăția cea de Sus,
Ca pentru noi să-L roage, totdeauna, pe Iisus...

6. ÎȚI PLĂCEA SĂ SPUI POVEȘTI

Îți plăcea să spui povești
Și cerul, seara, să-l privești...

Îți plăcea să ne descrii
Cerul, noaptea, luminat de stele mii...

Îți plăcea să ne conduci
Pe alei cu pruni, cu nuci,

Să ne-arăți, în noaptea plină de mistere,
Carul mic și carul mare,
Carul pentru fiecare...

Îți plăcea să cugeți la Înalt
Și dintr-o dată ai plecat
La cerul tău iubit,
La cerul înstelat...

Senin să-ți fie drumul
Spre cer, spre carul mare,
Să ne alini aleanul
Dureros de tare...

Din calea ta spre Sus,
Din raza stelei ce-a aprins,
În tine, doruri și tristeți,
Să ne trimiți bineți,

Să îți simțim povestea,
Să-ți auzim rostirea,

Din vremuri de demult,

Să îți simțim povestea,
Să-ți auzim rostirea,
Suflet chinuit și blând!...

Rămâi în pace,
În ceru-ți înstelat,
Rămâi în pace,
În carul mic,
În carul mare,
În carul pentru fiecare...

7. TE-AI ÎNĂLȚAT PE-O ARIPĂ DE NOR...

...Te-ai înălțat pe-o aripă de nor
În toamna azurie-a dimineții,
În suflet strâns-am dor cu dor,
Înveșmântată-n haina neagră a tristeții...

O altă zi, a ta, dar fără tine,
La orizontul vieții-i plină de suspine...

Cum aș putea să-ți simt a ta îmbrățișare?
Cum ai putea să-mi dai duioasa-ți alinare?...

Cum aș putea să-ți spun un „te iubesc!” -
De la pământ, la cer și înapoi, și încă pe-atât eu te iubesc -
Și-un „La mulți ani!”, de ziua ta,
Mămica mea?...

8. DURERI ÎNNĂBUȘITE...

Ai plecat
Și-n urma ta
Doar vânt și ploi ai mai lăsat...

Ai plecat
Și-n urma ta
Dorurile-mi plâng –

Suspin sfâșietor,
Vânt pustiitor...

Toamna picur-arămiu
Și-n sufletul cel sângeriu
Soarele-a apus
În lacrimi și ploi...,

În lacrimi, noroi...

Acoperă-mi, Toamnă,
Sufletul,
c-o frunză...,

acoperă-mi, Toamnă,
ochiul,
de zgură, cenușă...